

forvalteren som Regnskabsbetjent, uagtet man har baade Bogholder og Sekretær, siger han, at Ræmneren maa overfende til Amtsforvalteren sin Kassebogschrift, istedetfor direkte til Bogholderen; men derved vil der, istedetfor at man ellers vilde kunne faae Udskriften efter 3 Dages Forløb, hengaae mindst 8 Dage. Vidtløftiggjør ikke derved det ærede Medlem den hele Sag? For det Første skal Ræmneren, istedetfor at fende Udskriften til Regnskabsføreren, fende den til Amtsforvalteren; dernæst skal Amtsforvalteren efter det ærede Medlems Udtalelse gjøre det Umulige; thi det er umuligt at indtage paa Kassebogen Poster som ikke have været i Kassen. En Kassebog, naar den skal være sand, kan ikke optage paa sig andre Poster end de virkelige Indtægts- og Udgiftsposter, og alt Andet, hvad der er i Kassebogen, det er i Virkeligheden, hvad man kalder en Regnskabsløgn. Desværre finder det Sted, men det er en stor Feil, og vi hør ikke yderligere friste Regnskabsbetjentene til at gjøre Saadant. Det ærede Medlem kommer altsaa derved til at forsinke Indsendelsen fra 3 til 8 Dage. Er det saa ikke langt bedre at lade Regnskabet gaae direkte fra Ræmneren til Regnskabsføreren, end først til Amtsforvalteren og fra ham til Regnskabsføreren? Der vindes altsaa ved det ærede Medlems Forslag ikke nogen større Simpelt, men tværtimod et forøget Skrivers og endel Tidsspilde. Den modsatte Side, hvorfra det ærede Medlem betragtede Sagen, og hvori han søgte at finde en forøget Vidtløftighed, var fra Anviisningsvæsenets Side. Det ærede Medlem nævnte som Exempel — jeg tager dette frem nu, jeg skal siden komme til den hele Udvikling af Spørgsmaalet — Veivæsenets Regnskabsbilag; han opgav, at de for et enkelt Amt udgjøre omtrent 2600; disse 2600 Anviisninger, siger det ærede Medlem, skulle nu ind tilligemed Regningerne, og Regningerne skulle skrives dobbelt, og det bliver altsaa 3 Gange 2600 Bilag. Det er af den Art Fremstillinger, som man giver, naar man enten ikke har sat sig ind i Sagen og seet dens egentlige Simpelt, eller naar man vil søge at gjøre en simpel Sag vanskelig. Hvorfor ikke skrive Anviisningen paa selve Regningen? Der er Intet i Loven, der paalægger ikke at skrive

Anviisningen paa Regningen, og hvorfor skal man give et Duplikat af Regningen? Der staaer Intet i Lovforslaget, der gaaer ud paa at dobbeltgjøre Regningen; der staaer kun, at der skal være et Rwitteringsbilag, der indeholder Summen, med Henvisning til Regningen, og ikke mere. Det er altsaa et overmaade ringe forøget Arbejde, og jeg skal sige det ærede Medlem, hvorledes dette Arbejde vil blive lettet i høi Grad. Naar man lader vor hele Regnskabsførelse gaae ud herfra, at til alle de Personer, som et Amt træder i den Art Regnskabsforhold til, det vil sige til alle Leverandører, leveres Regnskabschemata, hvorpaa staaer anført, hvad Enhver, der indgiver Regning til Amtet, har at iagttage, for at Regningen kan være regulær, saa vil dette alene gjøre Arbejdet overordentlig simpelt; det vil blandt Andet kunne lede dem, der indgive Regning, til at gjøre det, der er det Besværlige ved alle saadanne Arbejder ved at føre Regningerne over i Kassebøgerne, at sondre de forskjellige Gjenstande; ved Hjælp deraf vil det Arbejde, som Anviisningssystemet medfører, blive gjort meget simpelt, og det lille Tillæg af Rwitteringsblanketter med Henvisning til Regningerne, der indeholde Summen, er saa ringe, at det ikke er værd at omtale og er forsvindende ligeoverfor den Forudsætning, som det ærede Medlem gjorde. Han forudsatte nemlig, at Regningen skulde skrives af, skulde indføres i Kopibogen, for at kunne vedlægges Expeditionen; men efter det System, her bliver bragt i Anvendelse, har den aldeles ikke Noget med Expeditionen at gjøre; Kopibogen er i dette Regnskab Bogholderens Dagbog; deri bliver Regningen, forsaavidt den behøves, kopieret og indført; men det er kun i de allerfærreste Tilfælde, at dette behøves, idet den kan optages som Henvisning til Anviisningen og dernæst bliver Anviisningen tegnet paa Regningen, og Rwitteringsblanketten føjet til; det Hele bliver da meget simplere, end det ærede Medlem har tænkt sig. Forsaavidt Regningen følger med et Brev, saa kommer dette jo ikke i Kopibogen; thi det er ikke nogen Expedition fra Amtet; men det kommer paa Registranten, og det er kun en ganske simpel Tilspøining, at der er fulgt en Regning med. Det er saaledes en ganske